

מסכת זבים

פרק ד משנה ד

זב שחה מטל על חמץ ספלים או על חמץ פגיות,
לארכן, טמאין. לר痴ון, טהורין. יישן, ספק שפחפה עלייהו,
טמאין. קיה מטל על נטה כסיות, שתי ידיו על שניים, שתי
רגליו על שניים, ראשו על אחד, גופו על אחד, אין טמא אלא
זה שפתחת הגוף. עומד על שני כסאות, רבוי שמעון אומר, אם
רשותין זה מזה, טהורין: